

ΝΑΥΤΑΚΙ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΟΛΙΟΥ *Οδυσσέας Ελύτης*

Με όρτσα ψυχή με άρμη στα χείλια
Με ναυτικά και με σαντάλια κόκκινα
Σκαλώνει μες στα σύννεφα
Πατάει τα φύκια τ' ουρανού.
Η αυγή σφυρίζει στην κοχύλα της
Μια πλήρη έρχεται αφρίζοντας
Άγγελοι! Σία τα κουπιά
Ν' αράξει εδώ η Ευαγγελίστρια!

Κάτω στη γη πως καμαρώνει το αρχοντολόι του περβολιού!
Όταν γυρίζει ο αλάδανος το αχτένιστο κεφάλι του
Οι χαβούζες ξεχειλίζουνε
Κι η Ευαγγελίστρια μπαίνει
Γυμνή σταλάζοντας αφρούς με αστερία στο μέτωπο
Με αγέρι μοσχοκάρφης στα λυτά μαλλιά
Κι ένα καβούρι που τρικλίζει ακόμη στον ηλιοκαμένον ώμο της!

-Νονά των άσπρων μου πουλιών
Γοργόνα Ευαγγελίστρα μου!
Τι μπάλες θαλασσιά γαρούφαλα ρίχνουν στο μόλο τα κανόνια σου
Πόσες αρμάδες κοχυλιών βουλιάζουνε οι φωτιές σου
Και πως λυγάς τις φοινικιές όταν τρελαίνεται ο γαρμπής
Και σούρνει άμμους και βότσαλα!

Περνάν οι ελπίδες μες στα μάτια της
Με βάρκες από σουπιοκόκαλο
Στα τρία δελφίνια που χοροπηδούν
Πίσω της φλοκωτές παντιέρες ανεμίζουνε!
-Αχ με τι βιόλες με τι πασχαλιές
Θα κάρφωνα έλεος μian ευχή στα στήθια σου
Να όριζες άλλο ριζικό μου εμένα!
Δεν την αντέχω τη στεριά
Δε με βαστάνε οι νεραντζιές
Δώσε να πάω για τ' ανοιχτά με μπαλωθιές και σήμαντρα!

Γρήγορα Παναγιά μου γρήγορα
Κιόλας ακούω τραχιά φωνή ψηλά πάνω απ' τις ντάπιες
Χτυπάει χτυπάει στις χάλκινες αμπάρες
Χτυπάει χτυπάει κι αντρείεύεται
Στράφτουν σαν ήλιοι τα τσαπράζια της
Αχ και προστάζει -δεν ακούς;
- Αχ και προστάζει: η Μπουμπουλίνα!

Κι η Παναγία χαίρεται η Παναγία χαμογελά
Το πέλαγο έτσι που κυλάει βαθιά πόσο της μοιάζει!
-Ναι βρε κεφάλι αγύριστο
Ναι βρε ναυτάκι του περιβολιού
Στον ύπνο σου προσμένουν τρία τρικάταρτα!

Τώρα με ψάθα γυριστή και με σαντάλια κόκκινα
Μ' ένα σουγιά στο χέρι
Πάει το ναυτάκι του περιβολιού
Κόβει τα κίτρινα σκοινιά
Λασκάρει τ' άσπρα σύννεφα
Η αυγή σφυρίζει στην κοχύλα της
Μπαρούτι σκάει στα όνειρα
Λαμπρή στα φύκια τ' ουρανού!